

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS

ALKOHOLIO KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. I-857

**2, 16, 17, 18, 18¹, 22, 28 IR 29 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIVP-646 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ
KODEKSO 76, 168, 484, 484¹ IR 485 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
76¹ IR 485¹ STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-647**

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. birželio 23 d. sprendimo Nr. SV-S-135 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.7 ir 1.8 papunkčius, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo Nr. I-857 2, 16, 17, 18, 18¹, 22, 28 ir 29 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-646 (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 76, 168, 484, 484¹ ir 485 straipsnių pakeitimo ir papildymo 76¹ ir 485¹ straipsniais įstatymo projektui Nr. XIVP-647 (toliau – ANK projektas, o nurodant kartu – Projektai) ir pateikti pastabas ir pasiūlymus dėl Projektais siūlomo teisinio reguliavimo tobulinimo:

1. Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatyme (toliau – Įstatymas) savivaldybių taryboms yra suteiktos pakankamos teisės riboti alkoholio prekybą savo savivaldybės teritorijoje. Tokios savivaldybių tarybų teisės, nustatytos Įstatymo 18 straipsnio 3, 8 ir 9 dalyse, apima teisę ne tik riboti alkoholio pardavimo laiką, bet ir nustatyti konkrečias teritorijas ar vietas, kur gali būti uždrausta vykdyti prekybą alkoholiniais gėrimais, taip pat teisę riboti ar uždrausti prekybą alkoholiniais gėrimais švenčių, parodų, koncertų, teatro spektaklių, cirko ir kitų masinių renginių metu. Įstatymo projekte siūloma nustatyti papildomą savivaldybių tarybų teisę savivaldybių tarybų priimtuose įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyti vietas, kuriose būtų leidžiama vartoti alkoholinius gėrimus.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad Įstatymo projekto 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse siūlomi Įstatymo 22 straipsnio pakeitimai nustatyti asmens teisės vartoti alkoholinius gėrimus ribojimus žemesnės galios teisės akte nei įstatymas neatitiktų Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo formuojamos oficialiosios doktrinos. Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą yra pabrėžęs, kad pagal Konstituciją riboti asmens teisės ir laisvės galima laikantis šių sąlygų: tai daroma įstatymu; apribojimai yra būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teisės ir laisvės ir Konstitucijoje įtvirtintas vertybes, taip pat konstituciškai svarbius tikslus; apribojimais nėra paneigiama teisių ir laisvių prigimtis ir jų esmė; yra laikomasi konstitucinio proporcingumo principo (*inter alia* Konstitucinio Teismo 2004 m. sausio 26 d., 2014 m. gegužės 9 d., 2019 m. balandžio 18 d. nutarimai).

Pažymėtina, kad Įstatymo projekte siūlomi pakeitimai panaikinti bendrąjį draudimą vartoti alkoholinius gėrimus viešosiose vietose, bet Įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje įtvirtinti teisę savivaldybėms pačioms nustatyti vietas, kuriose galėtų būti leidžiama vartoti alkoholinius gėrimus,

nėra logiški, nes Įstatyme apskritai nelieta draudimo vartoti alkoholinius gėrimus viešosiose vietose. Tokia teisė savivaldybėms galėtų būti įtvirtinta tik tuomet, jei draudimas būtų nustatytas Įstatyme, o savivaldybių taryboms būtų įtvirtinta teisė numatyti išimtis, kai tam tikrose viešosiose vietose būtų leidžiama vartoti alkoholinius gėrimus.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, siekiant išlaikyti Įstatymo vientisumą ir nepažeisti konstitucinės doktrinos, tačiau kartu suteikiant savivaldybių taryboms diskrecijos teisę spręsti dėl viešųjų vietų, kuriose, įvertinus objektyvias aplinkybes ir individualias sąlygas, būtų galima leisti asmenims vartoti alkoholinius gėrimus, siūlytina nepanaikinti Įstatymo projektu keičiamo Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 4–7 punktų, tačiau patikslinti Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 4 punktą, siekiant įtvirtinti savivaldybių taryboms teisę nustatyti viešąsias vietas, kuriose būtų galima leisti vartoti alkoholinius gėrimus. Siūlytina Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 4 punktą patikslinti taip: „4) viešosiose vietose, išskyrus viešojo maitinimo vietas, kuriose išduotos licencijos verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais, ir viešosiose vietose, kuriose priimtas savivaldybės tarybos sprendimas, vadovaujantis šio Įstatymo 22 straipsnio 2 dalimi;“. Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalimi keičiamo Įstatymo 22 straipsnio 2 dalies formuluotė tikslintina taip: „2. Savivaldybių tarybos turi teisę nustatyti, kuriose viešosiose vietose leidžiama vartoti alkoholinius gėrimus.“

2. Įstatymo projekte siūlomi Įstatymo 18 straipsnio 4 dalies 3 punkto ir naujo 7 punkto bei 22 straipsnio 3 ir 4 dalies pakeitimai (draudimas parduoti alkoholinius gėrimus asmenims, jaunesniems kaip 18 metų, ir alkoholinius gėrimus, kurių tūrinė etilo alkoholio koncentracija viršija 15 procentų, asmenims, jaunesniems kaip 20 metų, taip pat draudimas asmenims iki 18 metų vartoti (ir prekybos alkoholiniais gėrimais vietose) alkoholinius gėrimus ar jų turėti, o asmenims nuo 18 iki 20 metų – vartoti (ir prekybos alkoholiniais gėrimais vietose) ar turėti alkoholinius gėrimus, kurių tūrinė etilo alkoholio koncentracija viršija 15 procentų) sukuria skirtingas konkurencijos sąlygas alkoholi gaminantiems ir juo prekiaujantiems ūkio subjektams, taip pat sukelia papildomą našą ir nepatogumų alkoholinių gėrimų pardavėjams, kuriems tektų parduodant alkoholinius gėrimus tikrinti ne tik tai, kokiai amžiaus grupei priklauso pirkėjai, bet ir alkoholinių gėrimų stiprumą.

Minėtina, kad Konstitucinis Teismas yra ne kartą išaiškinęs, kad nustatoma apribojimais neleistina paneigti tokių esmines ūkinės veiklos laisvės nuostatų kaip ūkinės veiklos subjektų lygiateisiškumas, sąžininga konkurencija; valstybė, reguliuodama ūkinę veiklą, turi laikytis asmens ir visuomenės interesų derinimo principo, užtikrinti ir privataus asmens (ūkinės veiklos subjekto), ir visuomenės interesus, ūkinės veiklos tarnavimu tautos gerovei negalima grįsti ar pateisinti tokio jos reguliavimo, kuriuo tam tikro ūkio subjekto teisės ir teisėti interesai ribojami daugiau, nei būtina viešajam interesui užtikrinti, ūkio subjektams būtų sudarytos nepalankios, nevienodos ūkininkavimo sąlygos, varžoma jų iniciatyva, nesudaroma galimybių jai reikštis (*inter alia* Konstitucinio Teismo 2002 m. balandžio 9 d., 2009 m. kovo 2 d., 2010 m. rugsėjo 29 d., 2015 m. sausio 15 d. nutarimai).

Įvertinus Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodytą informaciją ir nustatytą poreikį asmenims nuo 18 metų leisti įsigyti, turėti ir vartoti silpnuosius alkoholinius gėrimus, tačiau kartu atsižvelgiant į išdėstytus argumentus dėl neproporcingo konkurencinio apribojimo, siūlytina leisti asmenims nuo 18 metų vartoti ir turėti alkoholinius gėrimus, neatsižvelgiant į jų stiprumą. Kartu įvertinus sveikatos ekspertų nuogastavimus dėl to, kaip alkoholio pardavimas pilnamečiams asmenims gali paveikti nepilnamečius asmenis, siūlytina nustatyti pereinamąjį laikotarpį iki 2023 m. sausio 1 d. ir taip suteikti galimybę adaptuoti valstybines alkoholio vartojimo prevencijos strategijas, socialines reklamas, švietimo apie alkoholio žalą nepilnamečiams asmenims programas ir kitas reikšmingas alkoholio vartojimo prevencijos priemones.

Atsižvelgiant į tai, siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 4 straipsnio 8 dalimi siūlomo Įstatymo pakeitimo, patikslinti Įstatymo projekto 6 straipsnio 4 ir 5 dalis, o Įstatymo projekto 9 straipsnio 1 dalį papildyti nuostata, kuria būtų nustatytas Įstatymo projekto 4 straipsnio 7 dalies, Įstatymo projekto 6 straipsnio 4 ir 5 dalių įsigaliojimas 2023 m. sausio 1 d.

3. Įstatymo projekto 1 ir 5 straipsniuose siūloma atsisakyti nuostatos, kad sandėlis turi būti privalomai registruotas Nekilnojamojo turto registre kaip sandėlis.

Tokia siūloma alkoholinių gėrimų didmeninės prekybos sandėlio formuluotė yra nesuderinama su Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostata, kad statinių naudotojai privalo naudoti statinį (jo patalpas) pagal paskirtį. Statinių (patalpų) klasifikavimo sistema sudaryta taip, kad kiekvienu atveju jų paskirtis sietina su naudojimo ypatybėmis ir pagal ją nustatomi patalpų ir statinių įrengimo reikalavimai (to pagrindu nustatomi higienos, gaisrinės saugos, privažiavimų, parkavimo vietų skaičiaus, kitos infrastruktūros (vandens, nuotekų, elektros, dujų ir kitos), trečiųjų šalių interesų apsaugos ir kiti reikalavimai). Atsižvelgiant į statinio paskirtį sudaroma galimybė planuoti teritorijas ir skaičiuoti projektinius judėjimo srautus, spręsti kitus riboto išteklių – teritorijų – vystymo, urbanizacijos uždavinius. Statinio (patalpos) pagrindinė naudojimo paskirtis yra registruojama Nekilnojamojo turto registre. Nesilaikant Statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatos, statinio naudojimo priežiūrą vykdančios institucijos – savivaldybės – privalėtų taikyti sankcijas, nustatytas Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse, jeigu, tarkime, gyvenamosios paskirties patalpose būtų sandėliuojami alkoholiniai gėrimai.

Pažymėtina, kad, siekiant geresnių ekonominės veiklos sąlygų, išimtis, kada alkoholinių gėrimų didmeninė prekyba gali būti vykdoma ne tik sandėliavimo paskirties statiniuose (patalpose), ir tokių išimčių taikymo sąlygos turėtų būti nustatytos Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atvejų ir tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. 1178 „Dėl Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atvejų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, atsižvelgdama į Įstatymo projekto aiškinamajame rašte išdėstytus argumentus dėl reikalingumo nustatyti tokias išimtis alkoholinių gėrimų didmeninės prekybos sandėliavimui, įvertins šį poreikį ir priims reikalingus pakeitimus.

Atsižvelgiant į tai, siūlytina nekeisti galiojančios Įstatymo 2 straipsnio 1¹ dalies alkoholinių gėrimų didmeninės prekybos sandėlio sąvokos.

4. Maisto, gėrimų ir kitų prekių pristatymo vartotojams paslaugą teikiančios interneto platformos („Bolt“, „Wolt“, „Last Mile“ ir kitos), taip pat kitos internetinės tarpininkavimo paslaugų platformos („Pigu.lt“, „Amazon.com“ ir kitos) (toliau kartu – platformos), kurios savo interneto puslapiuose eksponuoja savo partnerių parduodamus alkoholinius gėrimus ir pateikia jų kainas, nėra įtrauktos į Įstatymo projekto 8 straipsniu keičiamo Įstatymo 29 straipsnio 2 dalyje pateiktą išlygų sąrašą. Kadangi platformų valdytojai nėra nei alkoholinių gėrimų gamintojai, nei jais prekiaujančios įmonės, šių platformų interneto svetainėse pateikta informacija apie alkoholinius gėrimus yra laikoma alkoholio reklama, pažeidžiančia Įstatymo 29 straipsnio 1 dalies reikalavimą. Dėl šios priežasties tiek pristatymo paslaugą teikiančios platformos, tiek internetinės platformos, kurios suteikia galimybę savo verslo partneriams naudoti jų valdomas platformas savo prekėms parduoti, negali visa apimtimi įgyvendinti savo verslo modelio. Pažymėtina, kad platformų valdytojai neperima pardavėjo funkcijų atlikimo iš prekybininko, nes prekybininkas valdo prekių sandėlius, asortimentą ir kainodarą bei prisiima atsakomybę užtikrinti, kad prekės gavėjas atitinka amžiaus reikalavimus, o prekės pristatomos nustatytu prekybos alkoholiniais gėrimais laiku. Atsakomybė už Įstatymo pažeidimus tenka prekybininkui. Prekės gavėjas gauna prekybininko išrašytą sąskaitą už prekes. Susiklosčiusi

situacija nulėmė, kad, siekdami nepažeisti įstatymo, platformų valdytojai privalo pašalinti alkoholinių gėrimų atvaizdus ir kainas iš savo interneto svetainių arba tapti mažmeninės prekybos įmonėmis ir gauti licencijas verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais iš savivaldybių, kuriose teikia savo paslaugas.

Atsižvelgiant į tai, siūlytina papildyti Įstatymo projekto 8 straipsniu keičiamo Įstatymo 29 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip: „Reklama nelaikoma informacija apie alkoholinius gėrimus informaciniuose pranešimuose, kurie skirti tik alkoholio verslo specialistams, taip pat alkoholinius gėrimus gaminančių arba jais prekiaujančių įmonių, Europos juridinių asmenų ar jų filialų registruoti pavadinimai (jeigu alkoholinių gėrimų gamintojo pavadinimas yra sudedamoji šių įmonių, Europos juridinių asmenų ar jų filialų registruoto pavadinimo dalis) ir prekių ženklai, kai šie pavadinimai ir prekių ženklai pateikiami iškabose ant šių įmonių, Europos juridinių asmenų ar jų filialų buveinės ar padalinio pastato ir valdomo transporto. Reklama nelaikomi alkoholinius gėrimus gaminančių arba jais prekiaujančių įmonių, Europos juridinių asmenų ir jų filialų registruoti pavadinimai ar prekių ženklai, kai šie pavadinimai ar prekių ženklai nereguliariai ir netikėtai matomi Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių transliuotojų ir retransliuotojų transliuojamose ar retransliuojamose programose ir kai šių pavadinimų ir prekių ženklų atvaizdai yra šalutiniai, palyginti su transliuojamos ar retransliuojamos programos vaizdais, taip pat Lietuvos Respublikos teisės aktuose ant alkoholinio gėrimo ir (ar) jo pirminės (prekinės) ar antrinės (grupinės) pakuotės nustatyti ženklinimo rekvizitai ir kita ženklinimo informacija, alkoholinių gėrimų eksponavimas (pateikimas parduoti), alkoholinio gėrimo grupė, pogrupis, kategorija, alkoholinio gėrimo kilmės šalis, geografinė nuoroda, regionas, alkoholinių gėrimų gamintojų ar alkoholiniais gėrimais prekiaujančių įmonių pavadinimai ir registruoti prekių ženklai, alkoholinio gėrimo kaina, kai ši informacija pateikiama mažmeninės prekybos ar viešojo maitinimo vietose, kuriose alkoholiniai gėrimai parduodami vartotojui, ar alkoholinius gėrimus gaminančių ar jais prekiaujančių įmonių interneto svetainėse, socialinių tinklų paskyrose ar internetinėse tarpininkavimo paslaugų platformose. Reklama nelaikomos ant alkoholinių gėrimų prekių esančios nuorodos į alkoholinių gėrimų gamintojų interneto svetaines ar socialinių tinklų paskyras. Reklama nelaikoma objektyvi pažintinė, mokslinė, istorinė informacija apie alkoholinių gėrimų vartojimo būdus, gamybą, tradicijas, pelnytus apdovanojimus. Alkoholinius gėrimus gaminančių ar jais prekiaujančių įmonių socialinių tinklų paskyrose leidžiama tik nemokama įrašų apie alkoholinius gėrimus sklaida.“

5. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2 punkte pateiktą pasiūlymą, kad draudimas asmenims iki 18 metų amžiaus vartoti ir turėti alkoholinius gėrimus įsigalioję nuo 2023 m. sausio 1 d. (šiuo metu toks draudimas galioja asmenims iki 20 metų), turėtų būti patikslintas ANK projektas: siūlytina panaikinti ANK projekto 2 straipsniu pildomą Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 761 straipsnį, panaikinti ANK projektu papildytą ANK 168 straipsnio 31 dalį, patikslinti šio straipsnio 4 dalį ir panaikinti ANK projekto 6 straipsnį bei nustatyti, kad šie pakeitimai įsigalioja 2023 m. sausio 1 d. ANK projekto pavadinimas turėtų būti patikslintas pagal šio nutarimo 6 punktą.

6. ANK 484 straipsnio dispozicijoje numatyti du savarankiški ir iš esmės skirtingi nusižengimai, t. y. alkoholinių gėrimų gėrimas viešosiose vietose, visų rūšių viešajame transporte, automobilių salonuose, išskyrus autotransporto priemones, kurių salonas yra stacionariai atskirtas nuo vairuotojo vietos, bei neblaivaus asmens pasirodymas viešosiose vietose, kai įžeidžiamas žmogaus orumas ir dorovė. Šie nusižengimai neturėtų būti sutapatinami, be to, atsižvelgiant į nusižengimų sunkumą, turėtų būti nustatytos skirtingos sankcijos. Siūlytina atskirti šiuos nusižengimus ir juos apibrėžti atskiruose ANK straipsniuose, atsižvelgiant į toliau pateikiamus argumentus ir pasiūlymus:

ANK 484 straipsnis nustato atsakomybę už alkoholinių gėrimų gėrimą viešosiose vietose. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2009 m. kovo 13 d. nutartyje, priimtoje administracinėje byloje Nr. N-62-4320/2009, pažymėjo, kad privataus automobilio salonas negali būti vertinamas kaip viešoji vieta. Be to, minėtoje nutartyje Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pažymėjo, kad įstatymo leidėjas, įtvirtindamas draudimą Įstatymo 17 straipsnio 4 dalyje, siekė sumažinti neblaivių vairuotojų sukeltų eismo įvykių skaičių ir jų žalingas pasekmes. ANK XXIV skyrius, kuriame nustatyta atsakomybė už alkoholinių gėrimų vartojimą viešosiose vietose, apima administracinius nusižengimus, susijusius išimtinai tik su viešąja tvarka. Atkreiptinas dėmesys, kad nusižengimai, susiję su eismo saugumu, nustatyti ANK XXII skyriuje „Administraciniai nusižengimai, susiję su transportu ir kelių ūkiu“.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina patikslinti ANK 484 straipsnio 1 dalį – joje išbraukti nuostatą „automobilių salonuose, išskyrus autotransporto priemones, kurių salonas yra stacionariai atskirtas nuo vairuotojo vietos“ ir papildyti ANK nauju 422¹ straipsniu bei jį išdėstyti taip:

„422¹ straipsnis. Neteisėtas alkoholio produktų vartojimas transporto priemonėse

1. Alkoholio produktų vartojimas automobilių salonuose, išskyrus transporto priemones, kurių salonas yra stacionariai atskirtas nuo vairuotojo vietos, užtraukia baudą nuo dvidešimt iki vieno šimto eurų.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas administracinis nusižengimas, padarytas pakartotinai, užtraukia baudą nuo vieno šimto iki dviejų šimtų eurų.“

Antra, pažymėtina, kad, išanalizavus ANK 481 straipsnio dispoziciją, teigtina, kad joje nustatytas nusižengimas (pvz., įžeidžiamas kibimas prie žmonių, kiti tyčiniai veiksmai, kuriais siekiama pažeisti viešąją tvarką ir žmonių rimtį) yra panašus į ANK 484 straipsnio dispozicijoje nustatytą nusižengimą (neblaivaus asmens pasirodymas viešosiose vietose įžeidžiant žmogaus orumą ir dorovę). Vien tik neblaivaus asmens pasirodymas viešojoje vietoje neužtraukia administracinės atsakomybės – ji atsiranda, kai neblaivus asmuo viešojoje vietoje įžeidžia žmogaus orumą ir dorovę, todėl siūlytina atsakomybę už neblaivaus asmens pasirodymą viešojoje vietoje nustatyti ANK 481 straipsnyje ir ANK 481 straipsnio 1 dalį išdėstyti taip:

„481 straipsnis. Nedidelis viešosios tvarkos pažeidimas arba neblaivaus asmens pasirodymas viešosiose vietose

1. Necenzūriniai žodžiai ar gestai viešosiose vietose, įžeidžiamas kibimas prie žmonių, kiti tyčiniai veiksmai, kuriais siekiama pažeisti viešąją tvarką ir žmonių rimtį, arba neblaivaus asmens pasirodymas viešosiose vietose įžeidžiant žmogaus orumą ir dorovę užtraukia baudą nuo trisdešimt iki vieno šimto keturiasdešimt eurų.“

Pritarus siūlomiems pakeitimams, turėtų būti tikslinamas ANK projekto pavadinimas ir jis išdėstomas taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO
76, 168, 481, 484, 484¹ IR 485 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
IR PAPILDYMO 422¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS“.**

7. Įstatymo projekto 9 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad iki 2021 m. spalio 31 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi priimti šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus. Jei Įstatymo projektui Seime bus pritarta Seimo III eilinės rudens sesijos metu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalimi, siūlytina įstatymo įsigaliojimo datą nustatyti 2022 m. gegužės 1 d. (išskyrus tas nuostatas, kurios, kaip siūloma, turėtų įsigalioti

2023 m. sausio 1 d.), o įgyvendinamuosius teisės aktus Lietuvos Respublikos Vyriausybei priimti iki 2022 m. balandžio 30 d.

8. Atsižvelgiant į tai, kad ANK projekte nėra nurodyta įsigaliojimo data, o priėmus Įstatymo projektą jie turėtų įsigalioji kartu, siūlytina ANK projektą papildyti straipsniu dėl įsigaliojimo, kurio nuostatos turėtų sutapti su Įstatymo projekto nuostatomis dėl įsigaliojimo datų.

Ministras Pirmininkas

Ekonomikos ir inovacijų ministras

Ekonomikos ir inovacijų ministrė
2021. 11. 03
Aušrinė Armonaitė

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Strateginio planavimo ir veiklos organizavimo
departamento įmonių aptarnavimo
ir dokumentų valdymo skyriaus redaktorė

Rita Gintalienė
2021-10-29

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Teisės departamento Teisėkūros skyriaus
vedėja

Dovilė Navickienė

2021-10-29